

efter faste og bestemte Retningslinier en kraftig Kreditindskrænkningspolitik er en Opgave, som paahviler Bankerne, i første Række Nationalbanken. Regeringen har optaget Forhandlinger derom, og lige saa vis som jeg er paa, at den Belastning af Luksusforbruget, særlig af Luksusimporten, som her vil finde Sted, vil blive modtaget med Bifald fra disse Sider, lige saa vis er jeg ogsaa paa, at man vil støtte disse Bestræbelser ved en kraftig gennemført Kreditindskrænkningspolitik, som ikke viger tilbage for de Ubehageligheder, der kan være nøje knyttet til saadanne Indskrænkninger. Herpaa har Regeringen i høj Grad sin Opmærksomhed henvendt og vil fortsætte de Forhandlinger, som derom føres, ligeledes Forhandlinger om andre Foranstaltninger, som kunde tænkes mod Spekulationen og andre Momenter, som bidrager til at forværre vor Handelsbalance.

Med disse Ord skal jeg anbefale de to fremsatte Lovforslag til det høje Tings Velvillie og meget hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg gør allerede nu opmærksom paa, at da Virkningen af de omhandlede Foranstaltninger i høj Grad vil afhænge af den Hurtighed, hvormed de gennemføres, er det min Agt med Tingets Samtykke at sætte de to Lovforslag til første Behandling i et senere Møde i Dag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Æresoprejsning uden Bevilling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2550; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 401).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pürschel): Der har indenfor Udvalget hersket Enighed om, at dette Lovforslag maa fremmes, og man har ligeledes indenfor Udvalget været enig om at stille visse nærmest formelle Ændringsforslag; hvorefter Bestemmelsen om Tidspunktet, paa hvilket Æresoprejsning ind-

træder, tages ud af §§ 1 og 2 og flyttes hen til § 3; og endelig har Udvalget tiltraadt en Bestemmelse, der er foreslaaet fra den højtærede Justitsministers Side med Hensyn til Lovens Ikrafttræden.

Det Spørgsmaal, hvormed der har været Uenighed indenfor Udvalget, drejer sig navnlig om Betingelserne for Opnaaelse af Æresoprejsning, og man har dér fra Mindretallets Side gjort opmærksom paa, at denne Lov for saa vidt skulde betyde et Tilbageskridt, som man gik bort fra den rent automatiske Indtræden af Æresoprejsningens Virkninger, som fandtes i Loven af 1894. Denne Tanke om automatisk Indtræden af Æresoprejsning er i og for sig en meget tiltalende Tanke; og den vil ogsaa kunne naas, hvis vi faar indført det seneste Straffelovsudkasts Bestemmelse § 78, hvorefter man i visse Domme, naar der ikke fastsættes større Straf end et Aars Fængsel, i selve Dommen kan fastsætte en Periode af Ærestab. Imidlertid er der ved det foreliggende Forslag det at bemærke, at de 10 Aar, som krævedes efter Loven af 1894 for Erhvervelse af Æresoprejsning, er nedsat til 5 Aar, ligesom man paa forskellig Maade har udvidet Kredsen af de Personer, der omfattes af Lovforslaget, der bl. a. nu ogsaa skal omfatte Personer, der har været straffet flere Gange. Derfor har Ministeren — og Udvalgets Flertal er enigt med ham deri — ment, at det vil være rimeligt at skærpe Kravet, skærpe Betingelserne for Erhvervelse af Æresoprejsning i nogen Grad, og dette har fundet Udtryk i Kravet om, at den paagældende skal have vist ulastelig Vandel. Efter Loven af 1894 kræves der jo kun, at han ikke maa have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Men naar man ser paa, hvorledes dette vil virke i Praksis, vil det kunne medføre, at en Mand, der f. Eks. er straffet for Betleri og i Virkeligheden ernærer sig paa en samfundsmæssigt set meget lidt tiltalende Maade, skulde kunne faa Æresoprejsning — og det samme gælder jo med visse Arter af Damer, som f. Eks. har faaet Tilhold eller deslige. Udtrykket „ulastelig Vandel“ er utvivlsomt et Udtryk, der efter almindelig Sprogbrug maa forstaas som stillende et noget stærkere Krav, end det egentlig er naturligt at stille; men Udvalgets Flertal har dog ment, at man burde blive staaende ved dette Udtryk og ikke bruge det, der staaar i det seneste Straffelovsudkasts § 10: „hæderlig Vandel“, fordi Udtrykket „ulastelig Vandel“ formentlig gennem Praksis siden